

La

o aniversare

Privind petecul de hirtie care avertizează că invitația „este valabilă o singură dată în viață”, parcurgind apoi lista celor care lansaseră invitația — promoția de actori 1964 —, mi-am amintit cum, în urmă cu douăzeci de ani, suferisem foarte mult că n-am putut vedea un spectacol studentesc care făcea vîlvă în București: Hamlet. Anii au trecut, și dintre cei care pșteau atunci pe drumul dificil al artei mulți au devenit vedete ale scenei și ecranului românesc. La ospitalierul studio „Cassandra”, acești mari actori redevin, preț de citeva ceasuri, studenți... După exclamații de surpriză (timpul și-a spus și el

cuvîntul, dar, nu știu cum s-a făcut, au fost marcați în special bărbații!), după îmbrășișări și sărutări, sosește momentul simbolicului clopoțel. În sală, pentru o singură dată, rolurile se inversează, în fotolii șed învățăcelii, discipolii, cei ce duc mai departe harul, pe scenă urcă profesorii: maeștri ca Beate Fredanov, cei care pe-atunci erau lectori și asistenți — Zoe Anghel, Octavian Cotescu, Ion Cojar, Petrică Vasilescu, Virgil Popovici, Victor Moldovan, Cornel Todea, Andrei Brădeanu. Celor ce nu mai sînt — regretații A. Pop Marțian, Jules Cazaban, Costache Antonu, Mihai Dimiu — li se aduce un pios omagiu. Acordurile

imnului „Gaudeamus igitur” trezesc nostalgia și entuziasme. Unii se așază pe același rând, refăcând grupa de altădată, scandând glume școlărești, cineva propune să se vorbească defectuos, ca doamna Fredanov să-i corecteze sever... Amintindu-și și de primele idile, sint din nou, pentru o clipă, timizi... Distinsa profesoară Beate Fredanov, emoționată, începe să strige catalogul. Șeful promoției, Mircea Andreescu, nu s-a dezmințit, fiind azi unul dintre valoroșii actori brașoveni. Ion Caramitru, cu alura lui juvenilă de etern Romeo, deși se pregătește să atace din nou partitura lui Hamlet, invită la desfășurarea unui modern happening și supraveghează totul cu „ochi de regizor”. Florina Cercel păstrează trandafirul primit și-l miroase cu voluptate. Costel Constantin, orgolios, se teme probabil că Sandu Lazăr ar putea să-l omită din cronică sa rimată, dar la auzul cuvintelor „cuib de cuci” zîmbește mulțumit. Lucia Mayer Cosmeanu, una dintre protagonistele T.E.S., arborează o ținută, impunătoare; Irenne Flaman, în schimb, este o apariție în filigran, parcă făcută pentru recitalul de poezie. Petre Gheorghiu-Dolj, vedeta Naționalului craiovean, pare încă un adolescent prea înalt. Monica Ghiuță e la fel de suplă și învoaltă pe scenă ca și în viață. Masiv, impozant, Iancu Lucian are prestația, dar și umorul necesar unui proaspăt director de teatru. Pe Rodica Mandache, mai blondă acum, toți vor s-o audă vorbind cu glasul-i de alint. Mariana Mihulea a rămas aceeași ingenuă dintotdeauna, deși poartă cu sine experiența unor personaje mai complicate... Cînd se ridică din bancă Ovidiu Iuliu Moldovan, mai multe voci murmură „Caligula, Caligula”, cu toate că, la drept vorbind, actorul, din necesități de filmare, aduce mai degrabă cu Pantelimon-haiducul... Dan Necșulea, care a

preferat să treacă în spatele camerelor, de luat vederi ale televiziunii în calitate de regizor, este privit cu interes deosebit de către colegi, mai ales că împreună cu Constantin Paraschivescu dirijează o echipă de operatori, în frunte cu iscoditorul Costică Chelba. Virgil Ogășanu e astăzi și mai amabil și mai simpatice decît de obicei. Distrat, Boris Petroff pare a fi aterizat chiar cu umbrela lui Marry Poppins. Cam schimbat mi se pare Traian Pirlog, pe care memoria mea îl reținea ca pe un zvelt Tristan... Iată și silueta fină, chipul de nobilă expresie al Violetei Popescu, pe care micul ecran tocmai a adus-o în prim-planul atenției spectatorilor. Cu înșelătoria sa înfățișare de bunic, Ștefan Radoff are, ciudat lucru!, un trac de debutant, și nu mai izbutește să recite „Scrisoarea scutierului Histriion către prințul Hamlet”. Incintătoarea Valeria Sectiu, silueta adolescentină, își ascunde farmecul sub cirlionți și ochelari. La absolvire blondă Mona, Ilinca Tomoroveanu este azi o „stea cu nume” a Naționalului bucu-reștean... Absenți, mai mult sau mai puțin motivat, la întâlnire, „turcul” Hamdi Cerchez, Mircea Crețu, Dumitru Gheorghe de la Petroșani, „brăileanca” Marilena Negru, „craiovenii” Remus Mărgineanu și Smaragda Olteanu, „cenaclistul” Mihai Stan, Vistrian Roman sînt însă prezenți în sentimentele colegilor lor, așa cum sînt prezenți în viața artistică a țării. L-am învidiat pe Valentin Silvestru pentru minunatele cuvinte pe care le-a adresat actorilor, vorbindu-le despre înaintașul lor Thespsis, a cărui amintire a rămas de neșters în istoria civilizației. La o astfel de aniversare, nici că se poate urare mai frumoasă...

I.C.